

ความต้องการของผู้ปกครองสำหรับโปรแกรมเสริมพิเศษของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา:
โรงเรียนเอกชนในพื้นที่ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของไทย

PARENTAL NEEDS FOR EXTRACURRICULAR ACTIVITIES OF ALPHA GENERATION
STUDENTS: A PRIVATE SCHOOL IN THE ECONOMIC HUB
OF LOWER SOUTHERN THAILAND

อนุสรฯ สุวรรณวงศ์¹ และวรลักษณ์ ชูกำเนิด²

Anutsara Suwanwong¹ and Woralak Chookamnerd²

¹คณะการจัดการการศึกษาเชิงสร้างสรรค์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

¹School of Creative Educational Management, Panyapiwat Institute of Management

²Faculty of Education, Prince of Songkla University

Received: May 16, 2022 / Revised: August 30, 2022 / Accepted: September 1, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยผานวิธีเพื่อวิเคราะห์ความต้องการของผู้ปกครองสำหรับโปรแกรมเสริมพิเศษสำหรับพัฒนาผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา: โรงเรียนเอกชนในพื้นที่ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ คือ ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาลถึงระดับประถมศึกษา โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 264 คน โดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่า IOC รายข้อระหว่าง .67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมเสริมพิเศษที่ได้รับความนิยมสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) โปรแกรมหุ่นยนต์จากพื้นที่การเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 43.26 ซึ่งมีช่วงราคาสูงที่สุด 2) โปรแกรมดนตรีสากลจากพื้นที่การเรียนรู้ด้านศิลปะร่วมสมัย คิดเป็นร้อยละ 27.19 และ 3) โปรแกรมภาษาอังกฤษจากพื้นที่การเรียนรู้ด้านติวเข้มวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 18.10 ทั้งนี้การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณาที่ผู้วิจัยฝังตัวศึกษาในพื้นที่ระยะเวลา 5 เดือน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 14 คน จากการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า ความต้องการของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีฐานคิดมาจากการคิดแบบมุ่งความสำเร็จผานกับการคิดแบบสัจนิยมในการตัดสินใจเลือกโปรแกรมเสริมพิเศษให้กับผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา

คำสำคัญ: ความต้องการของผู้ปกครอง โปรแกรมเสริมพิเศษ ผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา โรงเรียนเอกชน พื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของไทย

Abstract

This research was a mixed method research to analyze the parental needs for extracurricular programs of alpha generation students in a private school in the economic hub of lower Southern Thailand. The research sample in the quantitative study consisted of 264 parents of students from the kindergarten level to primary level of a private school in Hat Yai District, Songkhla Province, obtained by stratified random sampling. The employed research instrument was a questionnaire with IOC indices ranging from 0.67 to 1.00 and reliability coefficient of 0.92 for the entire questionnaire. The statistics used for analysis of quantitative data were the frequency and percentage. The research results showed that the top three most popular extracurricular programs were (1) Robot Program from the Science and Technology Learning Area which required the highest fee, (43.26%); (2) International Music Program from the Contemporary Art Learning Area, (27.19%); and (3) Intensive English Program from the Academic Tutoring Learning Area (18.1%). In the qualitative study, the researcher embedded in the field study area for five months and used the ethnographic research method to collect research data from 14 key informants. Research data were analyzed with content analysis. The research findings from content analysis of qualitative data revealed that the majority of parents' needs were based on the success-oriented thinking in combination with realism thinking to make decisions for choosing extracurricular programs for alpha generation students.

Keywords: Parental Needs, Extracurricular Program, Alpha Generation Student, Private School, Economic Hub of Lower Southern Thailand

บทนำ

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนยุคใหม่ ที่เรียกกันว่า “ผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา (Alpha Generation Students)” ซึ่งเป็นประชากรรุ่นใหม่ที่เกิดในช่วงปี 2553-2568 คือ ความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ของการจัดการศึกษาทั่วโลกเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้และการดำรงชีวิต ซึ่งการจัดการเรียนรู้รูปแบบเดิมอาจไม่ตอบโจทย์การเรียนรู้ของคนรุ่นใหม่ อีกต่อไป โรงเรียนจึงจำเป็นต้องเพิ่มทางเลือกทางการศึกษาให้แก่ผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะของผู้เรียนอย่างเต็มที่ ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทสังคมไทยและสังคมโลก ในอนาคต ทั้งนี้เจนเนอเรชันอัลฟาเป็นคนที่มีลักษณะชอบความรวดเร็ว อดทนต่อการรอคอยได้ไม่นาน

และมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีทำให้รูปแบบการเรียนรู้มีแนวโน้มเปลี่ยนไปเป็นการศึกษาที่สร้างทางเลือกให้แก่ผู้เรียนมากยิ่งขึ้น (Areekul, 2019) ประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีนักวิจัยทำการศึกษาและค้นพบว่า ผู้ปกครองของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟาค่อนข้างมีความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาที่สร้างเสริมประสบการณ์ที่มีคุณภาพสูง โดยผู้ปกครอง มุ่งหาทางเลือกทางการศึกษามากยิ่งขึ้น มุ่งเน้นการเรียนรู้ที่สร้างคุณค่าแก่ผู้เรียน มุ่งเน้นการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง (Hands-on) มากกว่าประสบการณ์ในห้องเรียนตลอดจนค้นหาประสบการณ์ที่หลากหลายในการพัฒนาบุตรหลานมากกว่าการพัฒนาด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว โดยผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟาร้อยละ 50 เติบโตมากับเทคโนโลยีที่เข้าถึงการติดต่อ

สื่อสารกับผู้อื่นและแหล่งเรียนรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด นอกจากนี้ผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟาก็มีอิทธิพลต่ออำนาจซื้อ/เทคโนโลยีของผู้ปกครองสูงถึงร้อยละ 81 ซึ่งเด็กยุคนี้มีทักษะในการแสวงหาเครื่องมือหรือสื่อดิจิทัลและมีวิถีคิดแบบดิจิทัลที่เชื่อว่าทุกอย่างมีการเชื่อมต่อถึงกันและโลกใบนี้มีความหลากหลายที่น่าค้นหาอีกมากมาย (Pasquarelli & Schultz, 2019)

สอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาบันทางการศึกษาของประเทศจีนพบว่า ผู้ปกครองมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเข้ารับการศึกษานอกโรงเรียนและกลายเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลต่อการเลือกโรงเรียนเป็นอย่างมาก ผู้ปกครองของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟาในระดับชั้น ป.6 ตระหนักเรื่องคุณภาพการศึกษาขั้นสูงมากยิ่งขึ้น แม้ว่าผู้เรียนยังมีความจำเป็นจะต้องมาโรงเรียนเพื่อพัฒนาด้านวิชาการและการอ่านออกเขียนได้ก็ตาม แต่การพัฒนาผู้เรียนกลุ่มนี้ยังมีทักษะสำคัญสองประการที่แตกต่างไปจากการพัฒนาผู้เรียนในยุคก่อนที่ผ่านมานั้นก็คือ การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการแก้ปัญหา ซึ่งจะเป็เครื่องมือติดตัวไปใช้ในการดำรงชีวิต ซึ่งนั่นหมายความว่า การศึกษาจะต้องปรับรูปแบบการจัดการศึกษาและระบบนิเวศเสียใหม่ อีกทั้งโปรแกรมเสริมหลักสูตรช่วยส่งเสริมให้การจัดการศึกษาของหลักสูตรแกนกลางมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ดังที่รายงานผลการวิจัยของ McKinsey (อ้างถึงใน Lou, 2020) ได้กล่าวไว้ว่า ในปี ค.ศ. 2022 การเติบโตของตลาดโปรแกรมเสริมหลักสูตรมีแนวโน้มสูงถึง 611.1 ล้านล้านหยวน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาประเภทโปรแกรมหลังเลิกเรียนและหลักสูตรฝึกอบรมเสริมทักษะจะมีอัตราการเติบโตสูงกว่าร้อยละ 30 ต่อจากผลงานวิจัยของต่างประเทศจะเห็นได้ว่าโปรแกรมเสริมพิเศษมีบทบาทต่อการพัฒนาผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟาเป็นอย่างมากที่จะช่วยส่งเสริมทักษะจำเป็นในโลกยุคใหม่ที่นอกเหนือจากความสามารถทางวิชาการ เพราะเด็ก

ยุคใหม่จำเป็นจะต้องมีความรู้ความสามารถและทักษะที่หลากหลายเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสังคม ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนมีความแตกต่างจากการจัดการศึกษาที่ผ่านมาอย่างเห็นได้ชัดที่มุ่งเน้นการแข่งขันทางวิชาการเป็นหลักและทักษะเป็นรอง

กระแสการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาของประเทศพัฒนาแล้วข้างต้นกำลังสะท้อนทิศทางการศึกษาที่ประเทศไทยจะต้องเร่งปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง จากข้อมูลสถิติของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2562 (Office of Private Education Commission, 2020) พบว่า โรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษาของจังหวัดสงขลามีย่านวนนักเรียนสูงเป็นอันดับหนึ่งของพื้นที่ภาคใต้ และเป็นอันดับสองของประเทศไทย รองจากกรุงเทพมหานคร โดยผู้เรียนระดับชั้นก่อนประถมศึกษา-ประถมศึกษา มีจำนวน 67,533 คน จากจำนวนผู้เรียนทุกระดับจำนวน 96,479 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ของผู้เรียนในระบบทั้งหมด ผู้วิจัยจึงใช้โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสงขลาเป็นพื้นที่กรณีศึกษาเนื่องจากมีกลุ่มประชากรวัยเรียนที่มีช่วงอายุของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟาเป็นอันดับสองของประเทศไทย ซึ่งผู้เรียนกลุ่มนี้จะเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยแลนด์ 4.0 ที่ต้องการกำลังคนรุ่นใหม่ที่มีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

จากความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อโปรแกรมเสริมพิเศษของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา: โรงเรียนเอกชนในพื้นที่ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของไทย เพื่อนำผลที่ได้จากงานวิจัยไปใช้ในการเตรียมความพร้อมในการพัฒนากำลังคนของประเทศต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อโปรแกรมเสริมพิเศษสำหรับพัฒนาผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา: โรงเรียนเอกชนในพื้นที่ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของไทย

บททวนวรรณกรรม

ผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา

แนวคิดเกี่ยวกับเจนเนอเรชันเริ่มกล่าวถึงอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1923 ดังที่ปรากฏในหนังสือเรื่อง “The Problem of Generations” ซึ่งเป็นผลงานเขียนของ Mannheim (อ้างถึงใน Areekul, 2019) นักสังคมวิทยาชาวอังกฤษ โดยการแบ่งช่วงอายุของบุคคลเกิดภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา โดยเริ่มต้นด้วยผู้ที่เกิดช่วงปี พ.ศ. 2489-2507 เป็นเจนเนอเรชันแรกๆ ที่เรียกกันว่า เบบี้บูมเมอร์ (Gen-B) จากนั้นคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2508-2522 เป็นเจนเนอเรชันสองที่เรียกกันว่า เจนเอกซ์ (Gen-X) ส่วนคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523-2540 ก็เป็นเจนเนอเรชันสามที่เรียกกันว่า เจนวาย (Gen-Y) คนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2540-2552 เป็นเจนเนอเรชันสี่ที่เรียกกันว่า เจนซี (Gen-Z) ส่วนคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2553-2568 เป็นเจนเนอเรชันห้าที่เรียกกันว่า เจนอัลฟา (Gen-Alpha) ซึ่งถือได้ว่าเป็นเด็กเจนเนอเรชันแรกที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 โดยเป็นบุตรหลานของเจนเนอเรชันเอกซ์ (Gen-X) เจนเนอเรชันวาย (Gen-Y) และเป็นรุ่นหลานของคนช่วงเบบี้บูมเมอร์ (Gen-B) (Tantichowet, 2017)

การเรียนรู้ของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟาอาจมีเนื้อหาเปลี่ยนแปลงไปตามบริบททางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของโลก ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมควรเป็นระบบการศึกษาที่เพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ของบุคคล ครอบครัว และชุมชน ส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ด้วยการวิจัยเพื่อสามารถพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องและตลอดชีวิต มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหา

ความรู้และเรียนรู้ได้อย่างเท่าเทียมโดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านเพศ วัย เชื้อชาติ และศาสนา หลักสูตรการจัดการเรียน การสอน และการประเมินผล จะต้องเน้นทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่ไปอย่างบูรณาการ โดยรูปแบบการจัดการศึกษาที่เหมาะสมในอนาคต ได้แก่ การให้อิสระผู้เรียน ให้ทางออกและทางเลือกแก่ทุกคน เพื่อสนองความต้องการและลักษณะที่แตกต่างกันของบุคคลและชุมชน (Sutjanant, 2013)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟาเป็นกลุ่มผู้เรียนที่เข้าสู่ระบบการศึกษาระดับอนุบาล และประถมศึกษาในปัจจุบันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งผู้เรียนกลุ่มนี้เกิดมาท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และภาวะพลิกผัน ที่ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้จะต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมเพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน รวมถึงอัตราการเกิดลดลงจนทำให้ฐานพหุมิติประชากรไทยในวัยเด็กที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปี มีแนวโน้มฐานยิ่งแคบเข้าอย่างต่อเนื่อง ทำให้สมาชิกเด็กในครอบครัวน้อยลง กล่าวคือ ครอบครัวลูกน้อยคนมากยิ่งขึ้น จึงมีแนวโน้มที่เด็กจะได้รับความใส่ใจดูแลให้ความสำคัญกับการดูแลและพัฒนาเด็กอย่างเต็มที่ และทั่วถึงรายบุคคลมากยิ่งขึ้น (Office of the National Economic and Social Development Council, 2019)

โปรแกรมเสริมพิเศษ

โปรแกรมเสริมพิเศษมักจะใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “Extracurricular Activities หรือ ECA” ซึ่งหมายถึง โปรแกรมหรือกิจกรรมเสริมพิเศษนอกเวลาเรียนที่ดำเนินการคู่ขนานกับหลักสูตรแกนกลาง/หลักสูตรหลักของโรงเรียนที่กำหนดให้เรียนตามระบบ โดยที่โปรแกรมเสริมพิเศษมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพของผู้เรียนทั้งทางด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ ตามที่ผู้เรียนถนัดหรือสนใจ นอกเหนือจากวิชาการที่ได้จากการเรียนในหลักสูตรสถานศึกษาทั่วไป (Kenneth et al., 2012) โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทตามเป้าประสงค์ของโปรแกรม ดังนี้

1. โปรแกรมเสริมพิเศษที่มุ่งเน้นการเสริมทาง

วิชาการ (Academic Purpose) เช่น โปรแกรมติวสอบ (Tutorial Program) โปรแกรมยกระดับวิชาการ (Enrichment) และโปรแกรมเสริมวิชาการหลังเลิกเรียน (After School) เป็นต้น

2. โปรแกรมเสริมพิเศษที่มุ่งเน้นการพัฒนานอกเหนือจากวิชาการ (Non-academic Purpose) เช่น โปรแกรมเสริมความสามารถด้านดนตรีและศิลปะร่วมสมัย (Modern Art) โปรแกรมวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี (STE (AI) M) โปรแกรมด้านกีฬา (Sport) ด้านภาษาต่างประเทศ (Languages) และด้านการศึกษาตามยุคสมัย (Trendy) เป็นต้น

โดยโปรแกรมเสริมพิเศษเสริมการเรียนรู้มีบทบาทสำคัญต่อการความสำเร็จของผู้เรียนทั้งมิติวิชาการ มิติความสัมพันธ์ทางสังคม มิติคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Fredricks, 2011; Metsapelto & Pulkkinen, 2011) เพราะผู้เรียนจะได้กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านแรงจูงใจอย่างแท้จริง มีโอกาสพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่นอกเหนือจากวิชาการในชั้นเรียน (Wormington et al., 2012) ช่วยเสริมสร้างเชื่อมั่นในตนเอง สร้างทักษะความเป็นผู้นำและทักษะการจัดการเวลาของผู้เรียนอีกด้วย ทั้งนี้การร่วมเรียนรู้กับเพื่อนที่หลากหลายจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ (Constructive Criticism) มีทักษะการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม (Knifesend & Graham, 2012) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตที่ดี หลีกเลี่ยงการเลือกทางออกในการใช้ชีวิตในแง่ลบ (Veltz & Shakib, 2013) จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ผ่านโปรแกรมเสริมพิเศษจะช่วยให้ผู้เรียนค้นพบศักยภาพของตนเอง (Knifesend & Graham, 2012; Vincent & Asimwe, 2020) โดยครูจะมีบทบาทชี้แนะเป้าหมายการเรียนรู้/การศึกษาต่อในอนาคตของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ทั้งนี้โปรแกรมการเรียนรู้ของผู้เรียนเจเนอเรชันอัลฟายังคงครอบคลุมทั้งสองมิติ ได้แก่ โปรแกรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทางวิชาการ (Academic Purpose)

และโปรแกรมที่มุ่งเน้นการพัฒนานอกเหนือจากวิชาการ (Non-academic Purpose) ขึ้นอยู่กับศักยภาพและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ

ความต้องการของผู้ปกครอง

สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละยุคสมัยส่งผลให้ความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาของบุตรหลานเปลี่ยนแปลงไปเช่นเดียวกัน การปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยในปี ค.ศ. 2020 ที่ผ่านมามีพบว่า ศูนย์ฝึกอบรมที่พัฒนาผู้เรียนผ่านโปรแกรมการเรียนรู้ในลักษณะหลักสูตรอบรมระยะสั้น มีการเติบโตอย่างเด่นชัดและรวดเร็ว (Lou, 2020) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในโครงการ HP New Asian Learning Experience ดำเนินการวิจัยในปี ค.ศ. 2019 (Postupnews, 2019) โดยสำรวจทัศนคติและบุคลิกลักษณะของผู้ปกครองกลุ่มมิลเลนเนียล จำนวน 3,177 คน จาก 7 ประเทศในเอเชีย ได้แก่ สิงคโปร์ อินเดีย จีน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และประเทศไทย พบว่า ผู้ปกครองไทยยุคใหม่ใช้จ่ายไปกับค่าเรียนพิเศษและสถาบันกวดวิชา นอกเหนือจากการเรียนในเวลาปกติสูงถึงร้อยละ 64 ในขณะที่ผู้ปกครองชาวเอเชียใช้จ่ายกับค่าเรียนพิเศษเหล่านั้นร้อยละ 60 ซึ่งโดยภาพรวมผู้ปกครองชาวเอเชียยุคใหม่มีความต้องการให้บุตรหลานพัฒนาทักษะทางสังคมควบคู่กับการมีความสุขสูงถึงร้อยละ 83 ในขณะที่ผู้ปกครองไทยยุคใหม่ต้องการให้บุตรหลานทำในสิ่งที่พวกเขาอยากทำได้ดีที่สุดร้อยละ 68 โดยมุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาทักษะและให้ความสำคัญรูปแบบการเรียนการสอนที่รองรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคต ร้อยละ 61 โดยต้องการพัฒนาบุตรหลานด้านสติปัญญา ร้อยละ 57 ซึ่งผู้ปกครองไทยยุคใหม่ให้ความสำคัญกับความมั่นคงทางอาชีพของบุตรหลานร้อยละ 66 สูงกว่าประเทศอื่น ๆ นอกจากนี้ผู้ปกครองไทยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จากประสบการณ์ร้อยละ 88 มากกว่าการเรียนรู้แบบท่องจำร้อยละ 73 โดยเชื่อว่าการเรียนรู้ทั้งสองประเภทจะมีอิทธิพลต่อความสามารถของเด็กในการเลือกทักษะที่จำเป็นเมื่อเข้าสู่การทำงาน

ทั้งนี้ผลการวิจัยกล่าวถึงกระบวนการคิดของผู้ปกครองที่สะท้อนกระบวนการคิดที่ผู้ปกครองให้ความหมายต่อการเรียนรู้ การให้คุณค่าของการเรียนรู้จากประสบการณ์ บทบาทการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือบุตรหลานในการเรียนรู้ รวมถึงความห่วงใยต่ออนาคตของบุตรหลานในภูมิภาคเอเชียโดยแบ่งกระบวนการคิดออกเป็น 5 ลักษณะ (Postupnews, 2019) ดังนี้

1. การคิดแบบกังวล (The Concerned Mindsets) ผู้ปกครองกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับวิธีการศึกษาแบบดั้งเดิมมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เพราะมีความกังวลอย่างมากเกี่ยวกับผลกระทบของสื่อดิจิทัลที่มีต่อบุตรหลานทั้งในมิติของระยะเวลาในการใช้สื่อและมิติทักษะสังคม จึงเชื่อว่าบุตรหลานจะเสียสมาธิได้ง่ายจากสื่ออุปกรณ์ดิจิทัล หากต้องทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่านผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และเด็กน่าจะได้เรียนรู้มากขึ้นจากสิ่งพิมพ์หรือตำรา

2. การคิดแบบสัจนิยม (The Realist Mindsets) ผู้ปกครองกลุ่มนี้ให้คุณค่ากับการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ กิจกรรมเชิงวัฒนธรรม การเล่น และการเรียนรู้สิ่งใหม่ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งผู้ปกครองมีลักษณะของการเปิดใจ เน้นให้บุตรหลานลงมือทำ และต้องการให้ได้สัมผัสโลกแห่งความจริง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่สามารถนำไปใช้นอกเหนือจากห้องเรียนและมีบทบาทในการช่วยให้บุตรหลานมีพัฒนาการที่ดียิ่งขึ้น ผู้ปกครองกลุ่มนี้มักจะชื่นชอบอุปกรณ์ดิจิทัลเพราะเชื่อว่าจะสามารถช่วยให้บุตรหลานได้เรียนรู้วัฒนธรรมและแนวคิดใหม่

3. การคิดตามชนบ (The Typical Mindsets) ผู้ปกครองกลุ่มนี้ให้คุณค่ากับการพัฒนาทักษะที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงและการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ เน้นการใช้สื่อการเรียนรู้แบบผสมผสานทั้งสื่อดิจิทัลและสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้คำศัพท์และพัฒนาความเข้าใจโดยใช้สื่อทั้งสองประเภทกระตุ้นการเรียนรู้ในเวลาเดียวกัน

4. การคิดแบบมุ่งความสำเร็จ (The Overachiever Mindsets) ผู้ปกครองกลุ่มนี้มีความมุ่งมั่นพัฒนาบุตรหลานเพื่อให้เกิดการเรียนรู้หรือความคิดใหม่โดยมีบทบาทในการช่วยผลักดันให้เกิดการเรียนรู้ผ่านการควบคุมเนื้อหาและสนับสนุนการค้นพบความคิดใหม่ ซึ่งผู้ปกครองเชื่อว่าอุปกรณ์ดิจิทัลจะช่วยให้บุตรหลานได้สัมผัสกับวัฒนธรรมและความคิดต่าง ๆ ส่วนสื่อการเรียนรู้ที่เป็นสิ่งพิมพ์และกิจกรรมทางกายภาพจะช่วยส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ผู้ปกครองกลุ่มนี้ได้รับการขนานนามอีกอย่างว่า “Tiger Parents”

5. การคิดแบบปลีกตัว (The Detached Mindsets) ผู้ปกครองกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้แบบท่องจำ การติวเสริม และการร่วมกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากบุคลิกลักษณะของผู้ปกครองที่ค่อนข้างเงียบและเก็บตัว ซึ่งจะใช้เวลาเรียนรู้กับบุตรหลานน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับผู้ปกครองกลุ่มอื่น ๆ แต่มีความต้องการพัฒนาทักษะระหว่างบุคคลและทักษะสังคมให้แก่บุตรหลาน โดยผู้ปกครองต้องการควบคุมเนื้อหาและเส้นทางการเรียนรู้ของบุตรหลาน โดยแม้จะมีบทบาทในการเรียนรู้มากกว่าผู้ปกครอง

ทั้งนี้ผู้ปกครองไทยมีกระบวนการคิดอยู่ในกลุ่มสัจนิยมมากที่สุดร้อยละ 31 รองลงมาคือ กลุ่มกังวลร้อยละ 22 ส่วนกลุ่มปลีกตัวและกลุ่มตามชนบร้อยละ 17 และกลุ่มมุ่งความสำเร็จมีเพียงร้อยละ 15 (Postupnews, 2019)

จะเห็นได้ว่าความต้องการของผู้ปกครองยุคใหม่นั้นมีวิถีคิดและมุมมองด้านการเรียนรู้ของบุตรหลานที่หลากหลายทั้งด้านวิชาการและด้านทักษะ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการศึกษาของผู้เรียนเจนเนอร์เรชันอัลฟาจำเป็นต้องมีทางเลือกที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างแท้จริง

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยผสานวิธีด้วยกระบวนการการวิจัยแบบขั้นตอนเชิงอธิบาย (Explanatory Sequential Design) โดยเริ่มจากการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อสำรวจความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อโปรแกรมเสริมพิเศษของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา: โรงเรียนเอกชนในพื้นที่ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของไทย จากนั้นดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์และอธิบายความต้องการของผู้ปกครองในโปรแกรมเสริมพิเศษกลุ่มที่ได้รับการความนิยมสูงให้กระจ่างขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 วิจัยเชิงปริมาณเพื่อสำรวจความต้องการและจัดลำดับความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อโปรแกรมเสริมพิเศษของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ปกครองของผู้เรียนระดับอนุบาลและระดับประถมชื่อดังแห่งหนึ่งในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 1,200 คน โดยเทียบสัดส่วนนักเรียน 1 คน ต่อผู้ปกครอง 1 คน และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครซีและมอร์แกน จำนวน 291 คน โดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ จำแนกเป็นชั้นอนุบาล ชั้นประถมต้น และชั้นประถมปลาย จากนั้นสุ่มอย่างง่ายในแต่ละชั้นภูมิแบบสอบถามได้รับการตอบกลับ จำนวน 264 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.72

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามประเภทตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง ประกอบด้วย จำนวนบุตรหลานในการดูแล และระดับการศึกษาของบุตรหลาน

2. ความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ด้านศิลปะร่วมสมัย ด้านตัวเข้มวิชาการ ด้านกีฬา ด้านภาษาต่างประเทศ ด้านวิชาการเสริมหลังเรียน และด้านการศึกษาตามยุคสมัย

3. ความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อโปรแกรมเสริมพิเศษของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา ประกอบด้วย 70 ข้อคำถาม ที่ครอบคลุมพื้นที่การเรียนรู้ทั้ง 7 ด้าน โดยแต่ละด้านมีโปรแกรมเสริมพิเศษให้ผู้ปกครองพิจารณาเลือกด้านละ 10 โปรแกรม

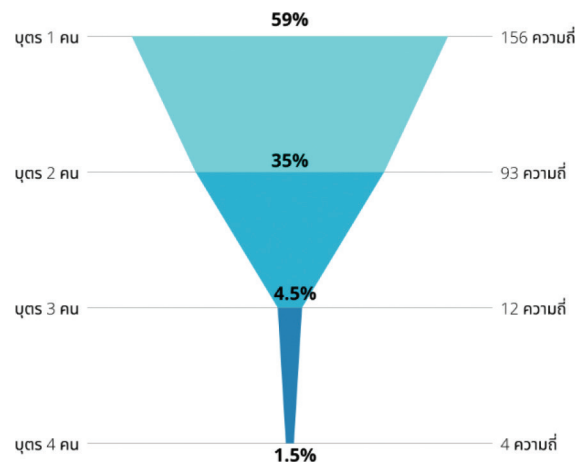
แบบสอบถามฉบับดังกล่าวดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Index of Consistency: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าอยู่ระหว่าง .67-1.00 และนำไปทดลองใช้กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 ทั้งนี้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 264 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.72 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้ลำดับความต้องการ คือ ค่าความถี่และค่าร้อยละ

ระยะที่ 2 วิจัยเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์และอธิบายความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อโปรแกรมเสริมพิเศษของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา โดยการวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณนาที่ผู้วิจัยฝังตัวศึกษาและสร้างสัมพันธภาพในพื้นที่ศึกษาเพื่อศึกษาสภาพความเป็นธรรมชาติ ดำเนินการระหว่างเดือนธันวาคม 2564 ถึงเมษายน 2565 รวมเป็นระยะเวลา 5 เดือน โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 14 คน ประกอบด้วยตัวแทนผู้ปกครองที่ตัดสินใจให้บุตรหลานเจนเนอเรชันอัลฟาลงทะเบียนเรียนโปรแกรมเสริมพิเศษในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในพื้นที่ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของไทย โดยจำแนกผู้ปกครองระดับอนุบาลและประถมศึกษาในระดับละ 1 คน รวมเป็นตัวแทนอาณาจักรละ 2 คน ในแต่ละอาณาจักรการเรียนรู้ทั้ง 7 แห่ง พร้อมทั้งศึกษาปรากฏการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนในโปรแกรมเสริมพิเศษในแต่ละอาณาจักร จากนั้นคณะผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาและสะท้อนคิดจนสร้างความเข้าใจความหมายของความต้องการของผู้ปกครองอย่างอึดอัด และวิเคราะห์ความต้องการนำเสนอเป็นความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อโปรแกรมเสริมพิเศษของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟา

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองของผู้เรียนเจนเอเรชั่นอัลฟาพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่จำนวน 156 คน จาก 264 คน มีบุตรหลานในการดูแล

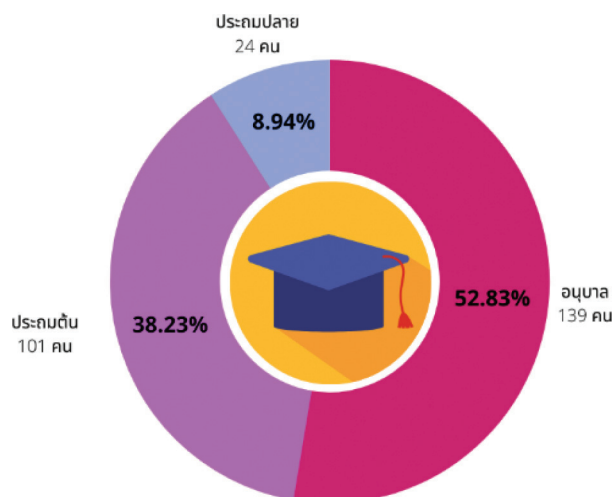
1 คน คิดเป็นร้อยละ 59 มีบุตรหลานในการดูแล 2 คน คิดเป็นร้อยละ 35 คน มีบุตรหลานในการดูแล 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 คน และมีบุตรหลานในการดูแล 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ดังภาพที่ 1



ภาพที่ 1 จำนวนบุตรของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ จำนวน 139 คน จาก 264 คน มีบุตรหลานที่กำลังศึกษาในระดับอนุบาล คิดเป็นร้อยละ 52.83 ระดับประถมศึกษาตอนต้น

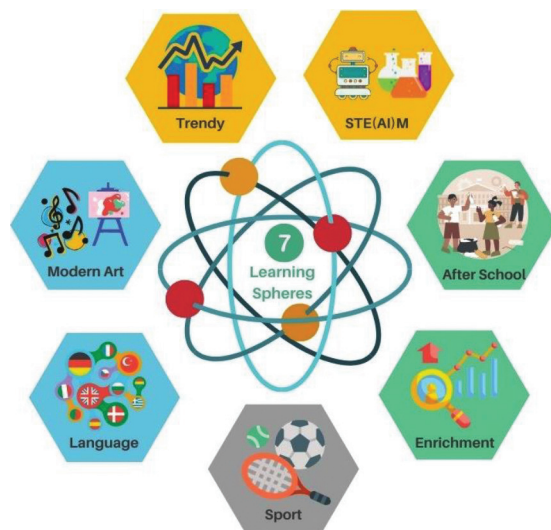
คิดเป็นร้อยละ 38.23 คน และระดับประถมศึกษาตอนปลายคิดเป็นร้อยละ 8.94 คน ดังภาพที่ 2



ภาพที่ 2 ระดับการศึกษาของผู้เรียน

โดยโปรแกรมเสริมพิเศษของผู้เรียนสามารถจำแนกได้ 7 พื้นที่การเรียนรู้ ประกอบด้วย ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี (STE(AI)M) ด้านศิลปะร่วมสมัย (Modern Art) ด้านยกระดับวิชาการ

(Enrichment) ด้านกีฬา (SPORT) ด้านภาษาต่างประเทศ (Language) ด้านวิชาการเสริมหลังเรียน (After School) และด้านการศึกษาตามยุคสมัย (Trendy) ตามลำดับ ดังภาพที่ 3



ภาพที่ 3 พื้นที่การเรียนรู้โปรแกรมเสริมพิเศษของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟ่า

โดยแต่ละพื้นที่การเรียนรู้มีโปรแกรมเสริมพิเศษที่ผู้ปกครองมีความต้องการและความสนใจตามอันดับดังนี้

1. พื้นที่การเรียนรู้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ใช้ชื่อย่อว่า “STE (AI) M Sphere” ครอบคลุมการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ และคณิตศาสตร์ประยุกต์ โดยโปรแกรมเสริมพิเศษที่ผู้ปกครองต้องการสูงสุด ได้แก่ หุ่นยนต์ โค้ดดิ้ง และสเต็ม

2. พื้นที่การเรียนรู้ศิลปะร่วมสมัย ใช้ชื่อย่อว่า “Modern Art Sphere” ครอบคลุมการเรียนรู้ด้านดนตรี ศิลปะ และการแสดง โดยโปรแกรมเสริมพิเศษที่ผู้ปกครองต้องการสูงสุด ได้แก่ ดนตรีสากล นาฏศิลป์สากล และศิลปะ

3. พื้นที่การเรียนรู้ยกระดับวิชาการ ใช้ชื่อย่อว่า “Enrichment Sphere” ครอบคลุมการเรียนรู้รายวิชาสำหรับการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยกระดับผลสอบวัดระดับทางการศึกษาระดับชาติ

ขั้นพื้นฐาน (O-NET) การแข่งขันทางวิชาการต่าง ๆ การวัดระดับมาตรฐานระดับสากล หรือการสอบเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนที่มีอัตราการแข่งขันสูง โดยโปรแกรมเสริมพิเศษที่ผู้ปกครองต้องการสูงสุด ได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และภาษาไทย

4. พื้นที่การเรียนรู้กีฬา ใช้ชื่อย่อว่า “Sport Sphere” ครอบคลุมการเรียนรู้กีฬาทุกประเภท โดยโปรแกรมเสริมพิเศษที่ผู้ปกครองต้องการสูงสุด ได้แก่ เชียร์ฟก๊ต วัยน้ำ และฟุตบอล

5. พื้นที่การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ใช้ชื่อย่อว่า “Language Sphere” ครอบคลุมการเรียนรู้มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาที่สองและภาษาที่สาม โดยโปรแกรมเสริมพิเศษที่ผู้ปกครองต้องการสูงสุด ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอื่น

6. พื้นที่การเรียนรู้วิชาการเสริมหลังเรียน ใช้ชื่อย่อว่า “After School Sphere” ครอบคลุมการเรียนรู้ด้านวิชาการและนอกเหนือวิชาการที่จัดขึ้นในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนเท่านั้น โดยโปรแกรมเสริม

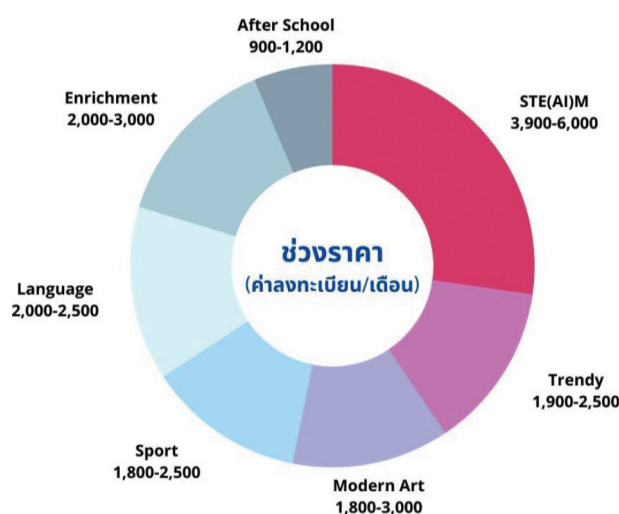
พิเศษที่ผู้ปกครองต้องการสูงสุด ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ดนตรีสากล และวิทยาศาสตร์

7. พื้นที่การเรียนรู้การศึกษาตามยุคสมัย ใช้ชื่อว่า “Trendy Sphere” ครอบคลุมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา/หัวข้อตามกระแสการศึกษาสมัยใหม่ ในช่วงเวลานั้น โดยโปรแกรมเสริมพิเศษที่ผู้ปกครองต้องการสูงสุด ได้แก่ ทักษะคิดและการทำงานของสมองส่วนหน้า (Executive Functions: EF) ทักษะการติดต่อหนังสือ/คลิปปิดิโอ (Production) และทักษะการพูดผ่านสื่อ/พูดในที่สาธารณะ (Public Speaking)

ผลการวิจัยระยะที่สองพบว่า พฤติกรรม ภาษา จากการสนทนาและมุมมองการรับรู้ของผู้ปกครองสะท้อนถึงฐานคิดแบบมุ่งความสำเร็จ (The Overachiever Mindsets) โดยมุ่งเน้นความสำคัญกับการเรียนเสริมเพื่อให้ผู้เรียนมีกรอบความคิดที่กว้างไกลผ่านกิจกรรมที่ทำทายทั้งวิทยาการสมัยใหม่ ประสบการณ์ใหม่ ทักษะใหม่ และการเสริมความสามารถในการเรียนรู้

ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น โดยผู้ปกครองและผู้เรียนตัดสินใจร่วมกันในการเลือกโปรแกรมเสริมพิเศษ อีกทั้งผู้ปกครองยังพหุสกับฐานคิดแบบสังนิยม (The Realist Mindsets) โดยมีมุมมองให้ผู้เรียนขยายความเข้าใจโลกความเป็นจริงที่กำลังเผชิญ โดยต้องการเลือกโปรแกรมที่เน้นการได้ลงมือปฏิบัติจริงและสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง ทั้งนี้บรรยากาศการเรียนรู้และสื่ออุปกรณ์ที่ทันสมัย หลากหลาย และครบครันมีความสำคัญเป็นอย่างมากโดยให้ความสำคัญกับพื้นที่การเรียนรู้ที่สามารถปฏิบัติ เรียนรู้ และฝึกฝนได้ด้วยตนเองอย่างทั่วถึงทั้งรายบุคคลและกลุ่มเรียนขนาดเล็ก ซึ่งเป็นการเติมเต็มข้อจำกัดของครอบครัวที่ไม่สามารถจัดการเรียนรู้เหล่านี้ได้ด้วยตนเอง

ทั้งนี้อัตราค่าลงทะเบียนที่ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับโปรแกรมเสริมพิเศษของแต่ละพื้นที่การเรียนรู้ดังภาพที่ 4



ภาพที่ 4 อัตราค่าลงทะเบียนโปรแกรมเสริมพิเศษของผู้เรียนเจเนอเรชันอัลฟา

โดยพื้นที่การเรียนรู้ที่ผู้ปกครองมีความสามารถทางการเงินในการใช้จ่ายสูงสุด คือ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี (ช่วงราคา 3,900-6,000 บาท/เดือน) รองลงมา คือ ด้านตัวเข้มวิชาการ (ช่วงราคา 2,000-3,000 บาท/เดือน) และศิลปะร่วมสมัย (ช่วงราคา 1,800-3,000 บาท/เดือน) ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผู้ปกครองของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟาส่วนใหญ่ มีบุตรหลานในการดูแล 1 คน/ครอบครัว และบุตรหลานส่วนใหญ่กำลังศึกษาในระดับอนุบาล สะท้อนสภาพการจัดการศึกษาในปัจจุบันว่า กลุ่มผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟาได้เข้ามาอยู่ในระบบการศึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นบุตรหลานของผู้ปกครองเจนเนอเรชันเอกซ์ เจเนอเรชันวาย และเป็นรุ่นหลานของคนช่วงเบบี้บูมเมอร์ (Tantichoowet, 2017) ทั้งนี้ประชากรวัยเรียนกลุ่มอัลฟาเกินครึ่งของโรงเรียนเอกชนเป็นผู้เรียนระดับอนุบาลที่มาจากครอบครัวขนาดเล็กที่มีจำนวนบุตรเพียงแค่ 1 คน/ครอบครัว เมื่อมีบุตรหลานในการดูแลน้อยลง ผู้ปกครองก็จะให้ความทุ่มเทอย่างเต็มที่และให้ความสำคัญกับคุณภาพวิชาการและทักษะรอบด้านควบคู่กันไป สอดคล้องกับผลงานวิจัยของประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า ผู้ปกครองยุคใหม่มุ่งหาทางเลือกทางการศึกษามากยิ่งขึ้น มุ่งเน้นการเรียนรู้ที่สร้างคุณค่าแก่ผู้เรียน มุ่งเน้นการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง (Hands-on) มากกว่าประสบการณ์ในห้องเรียน ตลอดจนค้นหาประสบการณ์ที่หลากหลายในการพัฒนาบุตรหลานมากกว่าการพัฒนาด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว (Pasquarelli & Schultz, 2019) ทั้งนี้อาจมาจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่าการพัฒนาบุตรหลานจำเป็นต้องพัฒนารอบด้าน การเรียนรู้ในโปรแกรมเสริมพิเศษที่นอกเหนือจากการเรียนรู้ในห้องเรียนอาจช่วยให้บุตรหลานค้นพบศักยภาพของตนเองและมีทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกอนาคต สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Fredricks (2011) พบว่า ผู้เรียนเกิน

กว่าร้อยละ 80 ที่ได้รับการพัฒนาในโปรแกรมเสริมพิเศษนั้นประสบความสำเร็จทางวิชาการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Vincent และ Asimwe (2020) พบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสัมพันธ์กับการค้นพบศักยภาพทางวิชาการของตนเองของผู้เรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งแตกต่างจากค่านิยมทางการศึกษาในอดีตที่มุ่งเน้นด้านวิชาการเพื่อการสอบแข่งขัน สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านค่านิยมและความต้องการของผู้ปกครองยุคใหม่เป็นอย่างมาก ซึ่งความต้องการของผู้ปกครองยุคนี้เน้นพัฒนาการทั้งด้านวิชาการและทักษะควบคู่กันไป โดยมุ่งเน้นการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบศักยภาพของตนเองอย่างรวดเร็วดังแต่วัยเด็กเพื่อการพัฒนาอย่างตรงจุด

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการโปรแกรมหุ่นยนต์จากพื้นที่การเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง อาจเนื่องมาจากผู้เรียนยุคนี้เกิดมาท่ามกลางสื่อและอุปกรณ์ดิจิทัลเทคโนโลยี ใช้ชีวิตร่วมกับปัญญาประดิษฐ์ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและศาสตร์ทางด้านหุ่นยนต์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า ร้อยละ 50 เด็กรุ่นใหม่เติบโตมากับเทคโนโลยีที่เข้าถึงการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นและแหล่งเรียนรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด (Pasquarelli & Schultz, 2019) การใช้ชีวิตในอนาคตจะต้องอาศัยอยู่ร่วมกับหุ่นยนต์ ซึ่งการเรียนรู้ผ่านชุดอุปกรณ์หุ่นยนต์จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ การคิดเชิงคำนวณ การคิดอย่างเป็นระบบ อีกทั้งช่วยฝึกกระบวนการคิดแบบเป็นลำดับขั้นตอน โดยผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบหลังจากการเรียนรู้ด้วยหุ่นยนต์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Namkhun et al., 2019) จึงส่งผลให้ผู้ปกครองมีความต้องการพัฒนาบุตรหลานผ่านโปรแกรมเสริมพิเศษที่เกี่ยวข้อง โดยให้การสนับสนุนด้านการเงินอย่างเต็มที่ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

อัตราค่าลงทะเบียนโปรแกรมหุ่นยนต์มีอัตราสูงสุด ซึ่งโปรแกรมนี้เน้นการเรียนรู้แบบสหวิทยาการที่มุ่งพัฒนาทั้งด้านวิชาการ (Academic Purpose) และทักษะควบคู่กันไป

โปรแกรมดนตรีจากพื้นที่การเรียนรู้ศิลปะร่วมสมัย ผู้ปกครองมีความต้องการเป็นอันดับที่สอง เนื่องจากสภาพการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริงในโรงเรียนส่วนใหญ่มุ่งเน้นการแข่งขันทางวิชาการจนทำให้ผู้เรียนมีความเครียด วิตกกังวล และไม่มีความสุขในการเรียนรู้ ผู้ปกครองจึงพยายามหากิจกรรมที่จะช่วยให้เด็กได้ผ่อนคลายเพื่อเสริมสร้างสุขภาวะทางอารมณ์ที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rose et al. (2019) พบว่า ดนตรีช่วยพัฒนาทางด้านอารมณ์ การเคลื่อนไหว ภาษา และการรู้หนังสืออีกด้วย ดนตรีจึงเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก โดยผู้ปกครองไม่ได้คาดหวังผลลัพธ์จากโปรแกรมนี้มากนักเพราะเป็นการพัฒนาทักษะที่นอกเหนือวิชาการ (Nonacademic Purpose)

โปรแกรมภาษาอังกฤษจากพื้นที่การเรียนรู้ภาษา ผู้ปกครองมีความต้องการเป็นอันดับที่สาม อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองมีความตระหนักถึงโอกาสในอนาคตของบุตรหลาน โดยมีความเชื่อว่าหากเด็กสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีก็จะมีโอกาสได้รับทุนการศึกษาหรือมีอาชีพที่ดีในอนาคต นอกจากนี้เด็กที่สามารถพูดได้สองภาษาจะมีทัศนคติที่ยอมรับความหลากหลายได้มากกว่าเด็กที่พูดภาษาเดียว (Singh et al., 2020) ซึ่งจะเป็นอาวุธติดตัวในการใช้ชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมต่อไปได้

สรุปผล

ความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อโปรแกรมเสริมพิเศษของผู้เรียนเจนเนอเรชันอัลฟาของโรงเรียนเอกชนในพื้นที่ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของไทยนั้นผู้ปกครองยุคใหม่ให้ความสำคัญกับโปรแกรมหุ่นยนต์จากพื้นที่การเรียนรู้วิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยี โปรแกรมดนตรีจากพื้นที่การเรียนรู้ศิลปะร่วมสมัย และโปรแกรมภาษาอังกฤษจากพื้นที่การเรียนรู้ภาษา การวิจัยนี้จึงชวนตั้งคำถามต่อไปว่าการออกแบบโปรแกรมเสริมพิเศษที่คำนึงถึงการตอบโจทยวิถีคิดที่เป็นฐานความต้องการของผู้ปกครองในการเลือกให้กับนักเรียนเจนเนอเรชันอัลฟาอาจเป็นตัวแปรสำคัญในการบริหารโปรแกรมเสริมพิเศษเพื่อการพัฒนาการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

สถานศึกษาเอกชนในพื้นที่วิจัยหรือที่มีบริบทใกล้เคียงสามารถนำผลการวิจัยโปรแกรมเสริมพิเศษที่ผู้ปกครองมีความต้องการและความสนใจสามอันดับแรกและกรอบการคิดความสามารถทางการเงินของผู้ปกครองในการสนับสนุนโปรแกรมเสริมพิเศษบุตรหลานไปประยุกต์ออกแบบหรือพัฒนาและบริหารจัดการหลักสูตรโปรแกรมเสริมพิเศษที่คำนึงถึงความต้องการของผู้ปกครองจะสามารถทำให้ช่วยการตัดสินใจของผู้ปกครองได้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความต้องการของนักเรียนเจนเนอเรชันอัลฟาที่มีต่อโปรแกรมเสริมพิเศษเพื่อทราบถึงมุมมอง/ความคิดเห็นของผู้เรียน

2.2 ควรศึกษาความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อโปรแกรมเสริมพิเศษของผู้เรียนในบริบทที่แตกต่างกันออกไป เช่น พื้นที่พหุวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้ปกครองและนักเรียนหรือบริบทครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว หรือบริบทผู้ปกครองข้ามพรมแดนในโรงเรียนพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน เป็นต้น เพื่อตอบสนองความต้องการครอบคลุมกลุ่มผู้ปกครองที่หลากหลาย

References

- Areekul, C. (2019). Alternative education: The important learning model for generation alpha. *Journal of MCU Social Science Review*, 8(3), 270-283.
- Fredricks, J. A. (2011). Extracurricular participation and academic outcomes: Testing the over scheduling hypothesis. *Journal of Youth and Adolescence*, 41(3), 295-307. <http://doi.org/10.1007/s10964-011-9704-0>
- Kenneth, R. B., Nemelka, B., Nemelka, M., & Gardner, P. (2012). Clarifying the meaning of extracurricular activity: A literature review of definitions. *American Journal of Business Education*, 5(6), 693-704.
- Knifesend, C. A., & Graham, S. (2012). Too much of a good thing? How breadth of extracurricular participation relates to school-related effect and academic outcomes during adolescence. *Journal of Youth and Adolescence*, 41(3), 379-389. <http://doi.org/10.1007/s10964-011-9737-4>
- Lou, R. (2020). Industry ecology and development trend of K12 extra-curriculum training in China's education industry. *Advanced in Social Science, Education and Humanities Research*, 412, 246-251.
- Metsapelto, R. L., & Pulkkinen, L. (2011). Socioemotional behavior and school achievement in relation to extracurricular activity participation in middle childhood. *Scandinavian Journal of Educational Research*, 56(2), 167-182. <http://doi.org/10.1080/00313831.2011.581681>
- Namkhun, S., Teeassana, P., & Sarapak, W. (2019). *Research and development of robotics kit to enhance the learning of computational thinking systematically*. Faculty of Engineer, Faculty of Information Technology Rajabhat Maha Sarakham University.
- Office of Private Education Commission. (2020). *Statistics of private education in 2562 (B.E.)*. https://www.drive.google.com/field/d/1Cs8AvT_pncAYzqcS00eAPSYKyy00gumm/view [in Thai]
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2019). *Report of the impact of demographic transitions in Thailand and the policy recommendations for development through population estimate in Thailand*. NESDC. [in Thai]
- Pasquarelli, A., & Schultz, E. J. (2019). *Move over Gen Z, Generation alpha is the one to watch*. <http://adage.com/article/cmo-strategy/move-gen-z-generation-alpha-watch/316314>
- Post up News. (2019). *HP identifies parental focus on preparing children future ready*. <https://en.postupnews.com/2019/07/hp-new-asian-learning-experience.html>
- Rose, D., Bartoli, A. J., & Heaton, P. (2019). Measuring the impact of musical learning on cognitive, behavioral, and socio-emotional wellbeing development in children. *Psychology of Music*, 47(2), 284-303. <https://doi.org/10.1177/0305735617744887>

- Singh, L., Tan, A. R. Y., Lee, K., & Quinn, P. C. (2020). Sensitivity to race in language comprehension in monolingual and bilingual infants. *Journal of Experimental Child Psychology*, 199, 104933. <http://doi.org/10.1016/j.jecp.2020.104933>
- Sutjanant, J. (2013). *Education and community development in the 21st century*. Odean Store.
- Tantichoowet, P. (2017). *New generation of 21st century in Thai society*. Chulalongkorn University Press.
- Veltz, P., & Shakib, S. (2013). Interscholastic sports participation and school based delinquency: Does participation in sport foster a positive high school environment? *Sociological Spectrum: Mid-South Sociological Association*, 32(6), 558-580. <http://doi.org/10.1080/2732173.2012.700837>
- Vincent, K., & Asimwe, A. (2020). Extra-curricular activities as predictors of primary school pupils' academic self-efficacy in Kira Municipality, Wakiso District, Uganda. *International Journal of Research and Innovation in Social Science (IJRISS)*, 4(1), 220-226.
- Wormington, S. V., Henderlong Corpus, J., & Anderson, K. G. (2012). A Person-centered investigation of academic motivation and its correlates in high school. *Learning and Individual Differences*, 22(4), 429-438. <http://doi.org/10.1016/j.lindif.2012.03.004>



Name and Surname: Anutsara Suwanwong

Highest Education: Ph.D. in Education Administration, Chulalongkorn University

Affiliation: Panyapiwat Institute of Management

Field of Expertise: Education Policy and Strategy



Name and Surname: Woralak Chookamnerd

Highest Education: Ed.D. in Educational Administration, Prince of Songkla University

Affiliation: Prince of Songkla University

Field of Expertise: Professional Development and Supervision and Curriculum Development